

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **J. R.** bytom v H. č., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 17. apríla 2008, č. k. 12Sd /169/2007 – 36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 17. apríla 2008, č. k. 12Sd /169/2007 – 36, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 17. apríla 2008, č. k. 12Sd /169/2007 – 36, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 22. februára 2008 č. X., ktorým zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok podľa § 70 a § 71 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s odôvodnením, že podľa záverov posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi z 29. januára 2007 nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Po vykonanom dokazovaní krajský súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporkyne je vecne správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila so zhodnotením jej zdravotného stavu a namietala, že všetky novšie lekárske správy a nálezy (napr. správa z neurologického vyšetrenia na základe magnetickej rezonancie z 13. mája 2008) potvrdzujú neustále zhoršovanie jej zdravotného stavu. Domáhala sa jeho nového vyšetrenia lebo nemôže vykonávať žiadnu prácu.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 4, 6 a 8 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Zo záverov posudku posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne - ústredia so sídlom v Banskej Bystrici zo 14. júna 2007, ktorý bol vypracovaný za osobnej účasti navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a jej miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30%. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je choroba podporného a pohybového aparátu, pričom zistená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30% podľa kapitoly XV, oddiel E, položka 3 písm. b) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, v znení platnom od 1. augusta 2006.

Uvedené ochorenie predpokladá určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie, ktorým trpí navrhovateľka v rozpätí od 20% do 35%.

K rovnakému záveru dospela posudková lekárka aj v posudku z 3. marca 2008, po opätovnom osobnom vyšetrení navrhovateľky a posúdení novších lekárskeho správ a nálezov, ktoré navrhovateľka predložila.

Navrhovateľka v konaní predložila nové lekárske správy a nálezy a preto krajský súd uložil posudkovému lekárovi odporuky opätovne preskúmať zdravotný stav navrhovateľky.

V posudku zo 14. júna 2007 sa posudková lekárka MUDr. H. zaoberala pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľky, jej subjektívnymi ťažkosťami a dospela k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihom s prejavmi nervového a svalového dráždenia, slabosťou svalového korzetu a obmedzením pohybu v postihnutom úseku s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30%, podľa kapitoly XV, oddiel E, položka 3, písm. b) prílohy 4 zákona o sociálnom poistení, ktorý stanovuje pre uvedené zdravotné ťažkosti škálu percentuálneho ohodnotenia od 20% do 35%. Uviedla, že navýšenie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky neprichádza zatiaľ do úvahy, lebo ostatné ochorenia ktorými trpí, najmä psychické, nemajú z posudkového hľadiska dlhodobý charakter.

K rovnakému záveru dospela posudková lekárka aj v posudku z 3. marca 2008, ktorý bol vypracovaný na žiadosť krajského súdu po predložení ďalších lekárskejších správ a nálezov o zdravotnom stave navrhovateľky. V oboch prípadoch posudková lekárka vypracovala posudky na základe výsledkov odborných vyšetrení a pripojenej zdravotnej dokumentácie a za osobnej prítomnosti navrhovateľky, ktorá mala možnosť sa k predmetným posudkom vyjadriť.

Hoci navrhovateľka doložila k odvolaniu ďalší doklad o vyšetrení jej zdravotného stavu a tvrdila, že svedčí o jeho podstatnom zhoršení oproti tomu, ako ho posúdili posudkoví lekári odporkyne, zo záverov predloženej lekárskej správy nevyplýva, že by sa jej zdravotný stav zhoršil až na mieru trvalého ťažkého postihnutia funkcie chrbtice a svalov s ťažkou poruchou dynamiky a statiky chrbtice s výraznou poruchou svalového korzetu, ktoré by odôvodňovalo priznanie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 40% až 50% podľa kapitoly XV, oddiel E, položka 3 písm. c) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení v znení platnom od 1. augusta 2006.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní uvádzala, že jej ochorenie jej významne znemožňuje spoločenské uplatnenie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že posudkový lekár v rámci rozpätia uvedeného v Prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení pre zdravotné ťažkosti ktorými navrhovateľka trpí, určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v strednej časti, avšak aj pri určení najvyššej možnej percentuálnej miery, t. j. 35% by táto nepostačovala na priznanie invalidity.

Zdravotné ťažkosti, uvádzané v odvolaní boli posudkovému lekárovi známe a posudkový lekár sa s ich obsahom aj dostatočne vysporiadal. Posudok posudkového lekára vychádza z odborných lekárskeho nálezov a zohľadňuje aj navrhovateľkou namietané zdravotné ťažkosti, je úplný a presvedčivý, a preto nebol daný dôvod dopĺňať dokazovanie novým vyšetrením a posúdením zdravotného stavu navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľka v konaní nebola úspešná, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová